

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202278
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420202278.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou vo veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: S. Q., J.. XX.XX.XXXX, J. O. XX/XXX, I. X., o zaplatenie 1088,28 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 922,20 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 922,20 eur od 03.06.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 69 % trov k rukám zástupcu žalobkyne JUDr. Jána Šoltésa, Mýtina 48, Bratislava s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 27.12.2020 v jej konečnej úprave prípustnej právoplatným uznesením súdu zo dňa 14.07.2021 č.k. 4Csp 48/2020-70 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 1.088,28 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.088,28 eur od 29.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) dňa 27.12.2017 uzavrela so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. 21335673/7129820314, na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku na kúpu spotrebného tovaru (televízor) v kúpnej cene vo výške 1.026,90 eur , a to v celej výške kúpnej ceny, tzn. 1.026,90 eur. Pri podpise zmluvy žalovaný neuhradil žiadnu akontáciu. Podľa zmluvy žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 59 mesačných splátkach vo výške 25 eur do celkovej sumy 1.475 eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla zlúčením s jej právnym nástupcom Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (ďalej už len „VÚB a.s.“) tak, ako je to uvedené vo výpise z obchodného registra OS Bratislava I., oddiel: Sa, vložka číslo 341/B. Žalovaný do podania žaloby na pôžičku nič neuhradil. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť platiť mesačné splátky riadne a včas, VÚB a.s. listom zo dňa 28.03.2019 („Predžalobná upomienka“) vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote viac než 30 dní. Žalovaného súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená pôžičku zosplatniť. Žalovaný ani v tejto dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradil. VÚB a.s. využila svoje právo veriteľa dojednané v čl. 8.2. zmluvných podmienok a za splnenia zákonných podmienok stanovených v ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9

Občianskeho zákonníka dňa 19.05.2018 pôžičku zosplatnila, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.05.2018 („Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K zosplatneniu pôžičky došlo po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v listine „Predžalobná upomienka“ je len najstaršou omeškanou splátkou a neurčuje začiatok plynutia premičacej doby. Žalovaný zosplatnený dlh neuhradil. Ku dňu podania žaloby celkový dlh žalovaného zo zmluvy o pôžičke predstavoval 1.088,28 eur (stúpec „Splátka“ v prehľade splátok a úhrad). Táto suma pozostáva z nesplnených splátok do zosplatnenia celej pôžičky, v prehľade „Suma splátok“ (4 splátky x 25 eur = 100 eur) a zo splátok po zosplatnení vo výške celkom 988,28 eur, spolu 1.088,28 eur. Žalobou si žalobkyňa neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške 125,30 eur uvedenú v prehľade úhrad a splátok ako stúpec „Pokuta“. Žalobou si uplatňuje aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia je 5 dní.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny, a to notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 542152017, zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zlúčením, listinu „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ číslo zmluvy 7129820314, splátkový kalendár, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, zmluva o poskytnutí služieb, listinu „Predžalobná upomienka“ zo dňa 28.03.2018 spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 23.05.2018 a prehľad splátok a úhrad.

4. Uznesením zo dňa 19.05.2021 č.k. 4Csp 48/2020-43 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo žalovanému riadne doručené dňa 02.06.2021. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadril.

5. Podaním zo dňa 15.12.2021 súd s poukazom na § 7 zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách vyzval zástupcu žalobkyne na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dokladov, rozhodných pre posúdenie splnenia povinnosti pôvodného veriteľa pri uzatváraní zmluvy o pôžičke posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného úver splácať, teda tzv. bonitu žalovaného. Na výzvu zástupca žalobkyne reagoval podaním doručeným súdu dňa 22.12.2021, v ktorom uviedol, že žalovaný spíňal štandardné rizikové podmienky. Jeho občiansky preukaz nebol odcudzený. Podpisom zmluvy o pôžičke žalovaný prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, a že ku dňu podpisu mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný ako zamestnanec preukázal výšku mesačného príjmu. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne pláčil predpísané splátky. Žalobkyňa nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohla mať vedomosť. Žalovaný neinformoval žalobkyňu o zmene svojich finančných pomerov, ktoré mu neumožňujú splácanie úveru. Zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobkyňa bola posúdila a prípadne dohodla nové podmienky splácania. Uviedol, že bonita žalovaného bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu. Dôkazmi však žalobkyňa, ani jej právna predchodkyňa, nedisponujú.

6. Súd spor prejednal na pojednávaní konanom dňa 24.05.2022 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ako aj žalovaného, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní. Podaním doručeným súdu dňa 12.05.2022 zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a snahou nenavyšovať trovy konania v zmysle zásady hospodárnosti konania. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadala.

7. Dokazovaním vykonaným v celom rozsahu návrhov žalobkyne (žalovaný nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu) súd skutkový stav v danej veci ustálil nasledovne:

8. Žalovaný nepoprel a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že dňa 27.12.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) a žalovaný uzavreli zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, evidovanú žalobkyňou pod č.7129820314, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému úver na kúpu spotrebného tovaru

vo výške 1.026,90 eur, a žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť žalobkyni 59 mesačných splátok po 25 eur, celkom čiastku 1.475 eur (ďalej už len „zmluva o úvere“). Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, „Splátkový kalendár“ a „Standardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (QUATRO)“, podľa ktorých sa jednalo o úver viazaný na kúpu tovaru „televízor-LG“ v kúpnej maloobchodnej cene (MOC) 1.026,90 eur, s akontáciou 0%, celkovými nákladmi na úver 448,10 eur a celkovou čiastkou, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť 1.475 eur. Žalovaný sa zmluvou o úvere zaviazal úver vrátiť (1.026,90 eur) a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom (448,10 eur), spolu čiastku 1.475 eur (1.026,90 eur + 448,10 eur), v pravidelných 59 mesačných splátkach vo výške 25 eur splatných vždy 20. dňa v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.01.2018 a dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.11.2022. Zmluva o úvere ďalej obsahuje údaj o výške fixnej ročnej úrokovej sadzby 16,93 %, o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 16,93%, o hodnote priemernej RPMN 14,01%, výške odplaty za úver 16,93%, najvyššej prípustnej výške odplaty za úver 20,56% , o dobe trvania zmluvy 59 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Zmluva o úvere obsahuje tiež adresu veriteľa na vybavovanie reklamácií Consumer Finance Holding a.s. Bernoláková 4681/17, 058 01 Poprad, č.t. 0850 123 440.

9. Žalovaný nepoprel a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti ani o tvrdení žalobkyne, že žalovaný za účelom vrátenia úveru a zaplattenia nákladov s ním spojených do podania žaloby nič nezaplatil. Táto skutočnosť vyplýva z prehľadu splátok a úhrad za dobu od 27.12.2017 do 31.10.2020 predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaný nijako nespochybnil.

10. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 28.03.2018 a pripojenej poštovej doručky vyplýva, že týmto listom VÚB a.s. žalovanému s poukazom na zmluvu o úvere oznámila, že ku dňu vyhotovenia listiny eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 75 eur, ktorý žalovaného vyzvala bezodkladne zaplatiť na v listine špecifikované číslo účtu. Žalovaného súčasne upozornila, že ak do 05.05.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiac 01/2018, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa poštovej doručky zásielka doručovaná na adresu S. Q., I. O. XX/XXX, XXX XX I. X., bola poštou dňa 17.04.2018 adresátovi vrátená ako nevyzdvihnutá v odbernej lehote.

11. Podľa obsahu listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 23.05.2018 táto listina obsahuje prejav vôle VÚB a.s. adresovaný žalovanému spočívajúci v oznámení, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a výzvu žalovaného na úhradu sumy 1.088,42 eur. Podľa tvrdení zástupcu žalobkyne tento list bol žalovanému zasielaný obyčajnou listovou zásielkou.

12. Podľa notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Florianovou so sídlom Bratislava, na Hodžovom námestí č. 3, N 3283/2017, NZ 54215/2017, dňa 11. decembra 2017 a výpisov z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, a to Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (ďalej už len „VÚB a.s.“) a VÚB Leasing a.s., Mlynské Nivy 1, 020 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 (ďalej už len „VÚB Leasing a.s.“), ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, bola z registra vymazaná ku dňu 01.01.2018.

13. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č.1. - č.4, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021 súd zistil, že obe nástupnícke spoločnosti uzavreli so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, o.i., aj pohľadávky zo zmluvy o úvere v danej veci ku dňu postúpenia vo výške 1.088 ,28 eur.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 27.12.2017 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

26. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere a označenia druhu úveru v zmluvných podmienkach ako „spotrebiteľský“ úver, z označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj z obsahu samotnej zmluvy o úvere, vrátane zmluvných podmienok (celkové náklady „spotrebiteľa“ a pod.). Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Niet pochyb, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

27. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v danej veci upravoval špeciálny zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanému na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

28. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

29. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

32. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka

zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Podľa § 7 ods. 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

34. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

35. Podľa § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

36. Podľa § 7 ods. 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

37. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

38. Podľa cit. ust § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je teda pred uzavretím samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom vynaloženie tejto odbornej starostlivosti je veriteľ povinný aj hodnoverne preukázať (cit. § 7 ods. 16 písm. b) zákona). V opačnom prípade má to pre veriteľa dôsledky vo forme sankcií uvedených v cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. vo forme straty oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti aj bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto vnútroštátna úprava je dôsledkom transpozície Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá v preambule uvádza: „(8) Je dôležité, aby tento trh poskytoval spotrebiteľom dostatočnú mieru ochrany a zabezpečil si tak ich dôveru. Voľný pohyb úverových ponúk by tak mohol prebiehať za optimálnych podmienok pre tých, ktorí úvery ponúkajú, ako aj pre tých, ktorí o ne žiadajú, s náležitým zohľadnením konkrétnej situácie v jednotlivých členských štátoch...(26) Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.

júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií [5], veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.“ Podľa čl. 8 ods. 1 tejto smernice: „Členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať“. Podľa unijnej judikatúry súd v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je povinný vždy ex offa, tzn. aj bez ohľadu na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany strán, zaoberať sa okolnosťami splnenia tejto povinnosti veriteľom (porovnaj napr. rozhodnutia Súdneho dvora (EÚ) C-679/18 a C-449/13).

39. Bolo preto povinnosťou súdu aj v danej veci zaoberať sa splnením povinnosti pôvodného veriteľa preskúmať bonitu žalovaného pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dostatočnou odbornou starostlivosťou (a to aj bez ohľadu na prostriedky procesného útoku a obrany). Bolo pritom na žalobkyni ako veriteľovi, aby splnenie tejto povinnosti svojim právnym predchodcom hodnoverne aj preukázala (§ 7 ods. 16 písm. b) Zákon o spotrebiteľských úveroch). Podľa citovanej právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 7 ods. 20) odborná starostlivosť predpokladala zistenie a) čistého príjmu spotrebiteľa, b) nákladov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb osôb, voči ktorým mal vyživovaciu povinnosť, c) výšku splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce jeho príjem. Podľa judikatúry odborná starostlivosť predpokladá nie len riadne a úplné zistenie týchto údajov od spotrebiteľa, ale aj ich overenie. Vo vzťahu k príjmu spotrebiteľa je to overenie príjmu spotrebiteľa u platiteľa, od ktorého príjem poberal. Dôkazom toho je Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10 zo dňa 14. novembra 2017 (ďalej len „Opatrenie NBS“), ktoré síce vstúpilo do účinnosti až 01.01.2018 (teda 4 dni po uzavretí zmluvy o úvere v danej veci), ktoré však už výslovne stanovilo, že čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa (§ 5 ods. 3 Opatrenia NBS) a celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa vypočítava ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať (§ 2 ods. 4 Opatrenia NBS). Cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch ďalej predpokladalo riadne zistenie a preskúmanie osobných pomerov spotrebiteľa, bez ktorých veriteľ nemôže posúdiť celkovú výšku nákladov spotrebiteľa na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a základných životných potrieb osôb, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. Podľa judikatúry pri výdavkoch na zabezpečenie základných životných potrieb veriteľ je povinný minimálne aplikovať verejne dostupné informácie o údajoch o životnom minime upravené zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase preverovania bonity spotrebiteľa (ďalej už len „Zákon o životnom minime“). Odborná starostlivosť veriteľa ďalej predpokladala tiež riadne zistenie a preverenie peňažných záväzkov spotrebiteľa znižujúcich jeho príjem. Bez zistenia a preverenia celkových príjmov a celkových výdavkov (nákladov na zabezpečenie životných potrieb a peňažných záväzkov) spotrebiteľa a ich porovnania, veriteľ logicky nemá možnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa spotrebiteľský úver splácať, a ani zistiť, či spotrebiteľ neprekračuje zákonom stanovený limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľský úver splácať (§ 7 ods. 19 a 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Porovnaj napr. rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn 33 Cdo 2178/2018 z 25.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10CoCsp 6/2022 zo dňa 31.03.2022).

40. V danej veci zástupca žalobkyne na výzvu súdu na predloženie dokladov, ktorými overoval bonitu žalovaného, reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 22.12.2021 (bez predloženia akýchkoľvek príloh), v ktorom bez ďalšieho iba formálne uviedol, že žalovaný ako zamestnanec preukázal výšku mesačného príjmu a jeho bonita bola preverovaná cez sociálnu poisťovňu. Dôkazmi však žalobkyňa a ani jej právna predchodkyňa nedisponujú. Ďalej uviedol, že žalovaný spíňal štandardné rizikové podmienky a zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javila ako primeraná. Žalovaný podpisom zmluvy o pôžičke prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, a že ku dňu podpisu mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Ďalej uviedol, že žalovaný spočiatku riadne platil predpísané splátky. Žalobkyňa nemala dosah na okolnosti, ktoré mu po podpise zmluvy znemožnili riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohla mať vedomosť. Žalovaný neinformoval žalobkyňu o zmene

svojich finančných pomerov, ktoré mu neumožnili splácanie úveru. Zo strany žalovaného nebola prednesená žiadna žiadosť o zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobkyňa bola mohla posúdiť a prípadne dohodnúť nové podmienky splácania.

41. Zástupca žalobkyne teda tvrdil, že pri skúmaní bonity žalovaného vychádzal z údajov uvedených samotným žalovaným, na základe ktorých sa výška splátky predmetného spotrebiteľského úveru javila ako primeraná a žalovaný spíňal štandardné rizikové podmienky, a to bez akejkoľvek bližšej špecifikácie okolností a výpočtu ukazovateľa limitu schopnosti žalovaného úver splácať, na základe ktorých k takémuto záveru došiel. Aj napriek výzve súdu nepredložil a neoznačil žiadne potvrdenie alebo doklad o preverení príjmov a výdavkov žalovaného v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto súd vychádzal iba z listín predložených žalobkyňou spolu so žalobou, a to z listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, ktorá obsahuje údaje žalovaného o tom, že v čase uzatvárania zmluvy o úvere bol ženatý, mal jedno nezaopatrované dieťa, počet vyživovacích povinností 0, bol zamestnaný v spoločnosti TREVES Slovakia a.s., Popradská 3/7, 059 52 Veľká Lomnica, jeho čistý priemerný mesačný príjem bol 550 eur, mesačné finančné výdavky (na úvery hypotéky, lízinky) 20 eur a iné mesačné výdavky (náklady na bývanie, SIPO, telefón) 50 eur. Zástupca žalobkyne ani na výzvu súdu nepredložil a neoznačil žiadny dôkaz o tom, že by pôvodný veriteľ žalovaným uvádzaný čistý priemerný mesačný príjem 550 eur bol akokoľvek overil. Nepredložil súdu žiadny dôkaz o tvrdenom preukázaní výšky uvedeného mesačného príjmu žalovaným, a ani o tvrdenom jeho overení veriteľom v Sociálnej poisťovni s tým, že dôkazmi nedisponuje. Keďže žalobkyňa hodnoverne nepreukázala tvrdenie, že pôvodný veriteľ mal vôbec žalovaným preukázaný alebo ním overený príjem žalovaného, nepreukázala, že pôvodný veriteľ mal vôbec základnú hodnovernú informáciu na to, aby mohlo schopnosť žalovaného úver splácať posúdiť. Procesný postoj žalobkyne v konaní sa javí iba ako formálna odpoveď na výzvu súdu. Žalobkyňa ničím nepreukázala ani overenie žalovaným uvádzaných výdavkov na jeho základné životné potreby vo výške 50 eur (náklady na bývanie, SIPO, telefón), čo v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje cca jednu štvrtinu zo životného minima na jednu plnoletú osobu (199,48 eur). Nepreukázala overenie výšky peňažných záväzkov znižujúcich príjem žalovaného, žalovaným uvádzaných vo výške 20 eur mesačne, nahliadnutím do databáz údajov získaných z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa. Bez porovnania overenej výšky príjmov a výdavkov žalovaného pôvodný veriteľ nemohol s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného úver splácať.

42. Ak by súd aj vychádzal zo záveru, že žalobkyňa mala riadne overené, že čistý priemerný mesačný príjem žalovaného v čase uzatvárania zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere bol 550 eur, pri riadnej aplikácii nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým žalovaný mal vyživovaciu povinnosť, len v minimálnej výške stanovenej Zákonom o životnom minime, a len podľa údajov o celkových rodinných a sociálnych pomeroch uvedených žalovaným v zmluve o spotrebiteľskom úvere, tieto náklady by predstavovali na žalovaného ako jednu plnoletú osobu 199,48 eur a na jedno nezaopatrované dieťa 91,06 eur, teda spolu 290,54 eur. Keďže však žalobkyňa hodnoverne nepreukázala riadne zistenie celkovej sociálno-ekonomickej situácie žalovaného jej overením, a podľa ilustrácie v spise žalovaný v čase uzatvárania zmluvy mal celkom 6 neplnoletých detí, a tiež nie je zrejmé, či žalovaný nemal aj vyživovaciu povinnosť k manželke (keďže bol ženatý), len tieto náklady mohli predstavovať (bez manželky) 745,84 eur (199,48 eur + 6 x 91,06 eur = 745,84), s manželkou 945,32 eur, tzn. cca dvojnásobok príjmu žalovaného. Tu však súd zdôrazňuje, že pre účely posúdenia splnenia povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je relevantné, aká bola reálna celková sociálno - ekonomická situácia žalovaného v čase uzatvárania zmluvy, ale akým spôsobom veriteľ v čase uzatvárania zmluvy pristúpil k zisťovaniu a hodnoteniu bonity žiadateľa o spotrebiteľský úver. Tzn., či riadne a úplne zistil a overil celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, a to ako jeho celkové príjmy, tak aj jeho celkové výdavky. Spôsob, akým v danej veci pôvodný veriteľ podľa výsledkov dokazovania v danej veci zisťoval bonitu žalovaného, nemožno charakterizovať inak, ako posudzovanie schopnosti splácať úver bez úplných a overených údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, keďže žalobkyňa nepredložila súdu žiadne dôkazy, z ktorých by vyplýval čistý mesačný príjem žalovaného a jeho celkové výdavky v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

43. Za tohoto stavu je nutné konštatovať, že žalobkyňa v konaní hodnoverne nepreukázala splnenie povinnosti uloženej veriteľovi v ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. povinnosti postupovať pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s náležitou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného spotrebiteľský úver splácať. Nepreukázala, že žalovaný v čase uzavretia

zmluvy o spotrebiteľskom úvere spĺňal maximálny zákonný limit pre ukazovateľ schopnosti splácať spotrebiteľský úver stanovený cit. ust. § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nepreukázanie splnenia povinnosti veriteľa stanovených vyššie cit. právnou úpravou Zákona o spotrebiteľských úveroch má podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok sankciu v podobe straty oprávnenia veriteľa požadovať na spotrebiteľovi jednorazové splatenie celého spotrebiteľského úveru. Súd zastáva názor, že porušenie tejto povinnosti žalobkyňou ako veriteľom má v danej veci podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok aj ďalšiu sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej, a to z dôvodu, že sa jedná o hrubé porušenie tejto povinnosti veriteľa. Podľa cit. ust. § 11 ods. 2 posledná veta Zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

44. Súd len dodáva, že v zmysle zásad platného civilného procesného kódexu bola to práve žalobkyňa, ktorá mala povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu (dôkazné bremeno). Žalobkyňa bola povinná už v žalobe, okrem iného, uviesť úplné a pravdivé opísanie skutočností rozhodujúcich pre spor a označiť, prípadne pripojiť k žalobe, dôkazy na ich preukázania (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Teda aj úplne a pravdivo opísať skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie splnenia povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného úver splácať a tvrdené skutočnosti aj preukázať, čo žalobkyňa ani na výslovnú výzvu súdu neučinila. Jej odpoveď sa javí iba ako formálna, čomu nasvedčuje aj rozpor s tvrdeniami v žalobe, nakoľko žalobkyňa v nej uvádza, že žalovaný najprv úver splácal, a že nemôže za následnú zmenu finančných pomerov žalovaného, avšak zo žaloby a prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaný nezaplatil ani jednu splátku úveru. Platný procesný civilný poriadok výrazne obmedzuje dôkaznú iniciatívu súdu a dôraz kladie takmer bezvýhradne na strany sporu. Napriek tomu súd podaním zo dňa 15.12.2021 vyzval žalobkyňu na doplnenie a preukázanie skutkových tvrdení v tomto smere. Bolo by však porušením zásady rovnosti strán, a to aj v spotrebiteľskej veci, ak by súd aktívne vyhľadával alebo dopĺňal skutkové tvrdenia za žalobkyňu a vyhľadával v listinných dôkazoch skutočností, ktorá má tvrdiť a preukazovať žalobkyňa (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp 20/2020).

45. Vzhľadom na záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti spotrebiteľského úveru a strate oprávnenia žalobkyne ako veriteľa vyžadovať od žalovanej jednorazové zaplatenie celého spotrebiteľského úveru súd žalobkyni priznal nárok iba na zaplatenie omeškaných splátok istiny úveru. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20.01.2018, splatnosť poslednej splátky na deň 20.11.2022. Ku dňu rozhodovania súdu (24.05.2022) bolo splatných 53 splátok. Preto súd priznal žalobkyni nárok na zaplatenie celkom 922,20 eur, čo predstavuje 53 splatných splátok istiny vo výške 17,40 eur (1.026,90 eur : 59 = 17,40 eur), a žalobu v prevyšujúcej časti istiny ako nedôvodnú zamietol. Súd pritom vychádzal z tvrdenia žalobkyne v žalobe a ňou predloženého prehľadu splátok a úhrad, ktoré žalovaný nespochybnil, podľa ktorých žalovaný nezaplatil ani jednu splátku. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne v spore súd považoval za preukázanú rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok vedenou v denníku súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretou medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č. 1 - č. 4 a príloh, a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021. Žalobkyňa síce nepreukázala, že by listina vyhotovená VÚB a.s. ako postupníkom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 24.06.2021 adresovaná žalovanému sa bola skutočne dostala do sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), avšak súd za oznámenie postúpenia pohľadávky postupcom žalovaného považoval doručenie žaloby spolu s pripojenými listinami.

46. Vzhľadom na uvedený záver o sankciách veriteľa za nesplnenie povinnosti pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci súd nepovažoval za hospodárne zaoberať sa ďalej bližšie odôvodnením výsledku preskúmania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci z hľadiska právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa. Súd len v krátkosti dodáva, že zmluvu preskúmal a zistil, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa cit. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 1a

ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej už len „Nariadenie vlády“) ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejnených na webovej stránke MF SR priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľské úvery za 3. štvrtrok 2017 so splatnosťou nad 1 do 5 rokov bola 10,28 %. Odplata za predmetný spotrebiteľský úver teda nemohla prevýšiť dvojnásobok tejto hodnoty, tzn. 20,56 %. Odplatu podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci predstavovali len úroky vo výške 16,93 % ročne.

47. Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

48. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis.

49. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Žalobou žalobkyňa požadovala na žalovanom aj zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.088,28 eur od 29.05.2018 do zaplatenia. Súd žalobkyni priznal úroky z omeškania v požadovanej zákonnej výške 5 % ročne iba z priznanej istiny omeškaných splátok vo výške 922,20 eur. Žalobkyňa žalobou požadovala úroky z omeškania z celého predčasne zosplatneného úveru (1.088,28 eur), nie z jednotlivých omeškaných splátok, ktoré súd žalobkyni priznal. Vzhľadom na záver súdu o strate oprávnenia veriteľa na zaplatenie celého úveru jednorázovo súd priznal žalobkyni úroky z omeškania iba odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, tzn. odo dňa 03.06.2021 do zaplatenia, a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadne príslušenstva istiny zamietol.

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Strany boli v konaní úspešné pomerne. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného predstavuje 84,5% : 15,5%. Po odpočítaní neúspechu žalobkyne tak žalobkyni prislúcha voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69 % trov. O výške tejto náhrady podľa cit. právnej úpravy rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).